

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 37. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1493/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Slag, og tog deres Veir. Og det skedte, at Jonathan, Sauls Søn, elskede David fra den samme Dag, som sin egen Siel, men der de kom tilbage af Philisterenes Slag, da vare Kvinderne af Israels Stæder udgaagne mod Kongen med Sang og med Dands, med Trommer og Strængeleeg og Blæskabs Lyd, og Kvinderne legde paa Strænge, og sang med hverandre: Saul sine Tusinde slog, og sine Titusinde David; da blev Saul ganske meget vred, og sagde: mig gav de Tusinde, men David gav de Titusinde, og med Liden bliver endogsaa Kongeriget hans, og Saul saae mis-tænkelig paa David fra den Dag og derefter. 1. S. B. 17. 18.

Det er en lang og en mærkelig Tale om hvorledes David fik Kongens Daatter, hvorefter Jonathan elskede ham, og Saul forfulgte ham, hvorledes han maatte vandre omkring, Aar efter Aar, ustadig og landsflygtig, men lod dog ikke af at stole paa Herren, og blev kraftelig hjulpet af Angst, og kronet med Miskundhed, hvilket Alt er at læse i Samuels første Bog. Og det var Kong Saul, han fordærvede sin Veir alt mere og mere, og var i onde Magters Vold, og slog Herrens Præster ihjel, og paa det Sidste drog Philistererne op at stride imod ham, og Herren var ikke med ham, og hans Hjerter var svagt, og Israels Mænd flyede for Philisterenes Ansigt, og de faldt ihjelslagne paa Gilboas Bierg; og Philisterne sloge Jonathan, og Striden blev svar for Saul, og Bueskytterne ramte

ham, og han blev saaret haardt. Da sagde Saul til sin Vaabendrager: drag dit Sværd ud, og stik mig ihjel dermed, at disse Hederinger ikke skal komme og have mig til Spot; men der Vaabendrageren vilde ikke, og frogtede saare for at lægge Haand paa Herrens Salvede, da tog Saul sit Sværd, og lod sig falde derpaa. Men der Vaabendrageren saae, at Saul var død, da faldt ogsaa han paa sit Sværd, og døde med ham; saa døde Saul og hans tre Sønner, og hans Vaabendrager, og alle hans Mænd tillige paa den Dag, og der Philisterne funde Sauls Legeme, da afhuggede de hans Hoved, og toge hans Vaaben, og lod Bud gaa om Landet, at kundgiøre det i deres Afguders Huse, og Legemet hængte de paa en Mur, men der vare Mænd i Israel, som Saul havde frelst fra Vanære, og udfriet af deres Fienders Haand, de drog hen om Natten, og toge Sauls og hans Sønners Legemer, og sørgede, og begravde dem under en Eg, og David sang et stort Klagemaal over dem, over Israels Kæmper, og mest over Jonathan, sin Hjertensven. 1. S. B. 19—31. 2. S. B. 1.

Der Saul var død, da blev David Konge, dog ikke over alt Folket, thi de elleve Stammer toge Jeboseth, Sauls Søn, og gjorde ham til Konge, men David regierede over sin egen Stamme, over Juda Stamme, og holdt Hus i den By Hebron, i Calebs By, i syv Aar. Da skedte det, at Jeboseths Mænd sloge deres egen Herre ihjel, og David blev

